



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Alberico multos similes esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Quibus rebus vniversi pro ipsarum indignitate ac foeditate permosi, ingenti sublato clamore dicere coeperunt: Moriatur detestandus tyrannus, ac viuis cum vxore & liberis concremetur, & tota eius progenies extirpetur. Quibus ille vocibus excitatus subiecit: Praclare admodum dicitis, vestra enim oratio praecipue cum diuina Scriptura consentit, qua inquit, Non sit bonum impio, nec prolongentur dies eius, sed sicut vmbra transeant, quia non timet faciem Dei. Ego verò, quoniam tantum consensum, atque ardorem animorum vestrorum non nisi Dei voluntate excitatum existimo, auctoritate omnipotentis Dei & B.B. Apostolorum Petri & Pauli, & Legationis Apostolicae, qua fungor, crucem aduersus Albericum indico, ac plenam omnibus peccatorum remissionem indulgeo, qui vel ipsi contenderint, vel alios pro se miserint, vel quodcumque adiuuentum, ad hanc pestem è terris exterminandam attulerint. Indo matrona senatui commendatis, vrbe discessit. Ea res mirè vniuersam Marchiam ad ultimas pœnas de Alberico etiam expetendas accendit.

VI.
ALBERICO
MVLTO SIMI-
LES ESSE.
Matth. 7.2.

Quid mirum si illos accendit, ad quos pertinebat, eum & vos ista audientes accendat in indignationem? Et non putemus, Deum hominibus esse iustiorum? Non censeamus, summum Iudicem, ex officio, tales plectere poena talionis, ac paria paribus referre debere? qui palam antedixit: *In quo iudicio iudicaueritis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Si enim homines tam malè tractant Deum in creaturis suis, ipsum scilicet Creatorem, qui in opere suo contumelia afficitur; quid ni Creator vicissim in illos vindicaret? Nemo mortalium, vel spoliatus, vel domo expulsus, vel filijs, parentibus, vxore, aut marito priuatus, vel qualicumque damno affectus, etiam fauociatus, etiam semianimis relictus, dicat Deum iniustum; ille omnia videt, ille æquissimas habet nos castigandi causas, quas si prœduritia cordis, aut mentis cœcitate non videamus, tamen diuinus oculus habet cognitissimas. Et vel idcirco nos plectit, vt oculos aperiamus, & videamus, nos meruisse, atque vbi deprehendimus, peccata nostra desleamus, atque ad frugem redeamus. Qua de causa optimi quique, vbi aliquid illis aduersi accidit, illico in se ipsos descendunt, & conscientiam suam interrogant, an non forsasse Deum ad iram prouocarint? Et profectò sæpe etiam venialia

nialia peccata variarum afflictionum permissione puniuntur. Qui enim non curat, ut omnes Conditoris ac Redemptoris sui offensiones, quantum potest, caueat; dignus est vicissim, ut ille non tantis eum beneficijs foueat, nec omnia mala ab eo propellat: juxta illud: *Cum sancto sanctus eris, & cum viro innocente innocens eris.* Quamquam multi, qui se existimant esse innocentissimos, nocentissimi sunt, & sceleratissimi; cum jam cæcum hoc sæculum eò deueniret, ut virtutes pro vitijs, & vitia ipsa habeat loco virtutum. Quàm multi enim reprehendunt eos, qui, cum dispensatum sit de esu carnium in quadragesima, tamen à carnibus abstinent? qui, cum jam saturi, bibere & propinanti respondere recusant? qui inhonesta loquentes, aut detrahentes de fama alterius corrigunt? qui sæpius confitentur sua peccata? aut ad diuinam mensam accedunt? illos autem qui blasphemare, qui alios ad duellum, aut ad alia scelera prouocare audent, laudibus extollunt? Vno verbo, an non ignominiosum, & milite, aut homine generoso indignum passim censetur, si quis ad duellum inuitatus non comparet? scilicet plus refert non bellicosum videri, quàm morti, excommunicationi, æternæ damnationi se exponere. Hæc, & innumera talia videt Deus, & non puniat? Nihil enim adhuc dicam de occulto odio, de tacita vindicta, quæ zelus putatur. Nihil de mille superstitionibus. Nonnè Cinigeros, homines maleficos, & dæmoniacos patri mendacij seruentes, *veridicos*, aut *veratores*, solent appellare? Ad eos, si quando sciuntur in vicinia esse, luce palàm excurritur, & consilia per eos à diabolo petuntur. Si eos putas mentiri, si nihil scire, cur consulis? si autem vera dicere, cur non credis, quando tibi dicunt tua scelera? & te coram omnibus astantibus infamant? Mendacia pecunijs emis, & vbi veritatem gratis audire posses, eò non accedis. Posses enim audire apud Confessarium, apud Concionatorem: apud alios homines pios. Nihil dicam de mille titulis lucrandi, qui cum sint iniquissimi, colore tamen aliquo excusantur: nihil de iniquissima oppressione pauperum, persecutione innocentum: qua de causa Christus dixit: *venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se prestare Deo.* Hi omnes, & alij quàm plurimi, cum sint nocentissimi, tamen se putant esse innocentes.

Psal. 138

Ioan. 16. 2.